

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XVII. Differentia 2. Iure Canonico licitum est pignorare bona Ecclesiæ,
sacra, & religiosa,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 2.

Iure Canonico licitum est pignora bona Ecclesia, sacra, & religiosa, a de pignor. Secus Iure civili, l. 3. C. Quæ res pign. oblig. poss. loan. Bapt. à S. Blas. 125. Canif. 21.

I. Pignus à pugno dictum propriè est circa rem mobilè, quasi de pugno, id est, manu ad pugnum traditum, ff. de verb. sign. l. Plebs, §. Pignus. Generaliter tamen, & largè sumendo secundum Hostiensem pignus est obligatio rei licitæ pro debito facta ad securitatem, scilicet creditoris, quia tutius est pignori incumbere, quàm agere in personam, Instit. de obl. qua ex del. nasc. §. Furti. Unde pignus ab hypotheca nomine tantùm differt: modo re quoque quia propriè pignus est de re mobili, hypotheca verò de immobili. *Silv. v. Pignus n. 1.*

II. Rerum sacrarum pignorationem ex causa permitti ab Ecclesia Conc. Remense definiit, & in c. 1. de pignor. his verbis exprimitur: Nullus presbyter præsumat calicem vel patenam, vel vestimentum sacerdotale, aut librum ecclesiasticum tabernario vel negotiatori, aut cuilibet laico aut feminae in vadium dare (id est obligare) nisi iustissimâ necessitate urgente. Sed quare librum oppignorari vetat, qui sacer non est? *Gloss. ibid.* non prohiberi, quasi sacrum dicit (neque enim libri benedicuntur) sed ex quo fuerunt in sacro usu, in mantis laicorum venire non debent. *De consecrat. dist. 1. c. Ligna, altaris palla, &c. vel eodem modo*

prohibentur obligari liber, vel calix, sicut prohibentur aliæ res ecclesiæ, nisi in casibus necessitatis. In v. *Necessitate* quærit ulterius, quænam ea necessitas sit, respondet, unam esse pro redimendis in captivitate parochianis 12. Q. 2. c. *omnino*, alteram pauperibus alendis in consimilibus 12. Q. 2. c. *Aurum hanc*. Hinc autem excludi eos, qui iuste damnati sunt ad pœnam aliquam, *Em. Sa in v. Alienare, & Less. in cap. 24. dub. II.*

III. Quod leges attinet, arctiori obligatione rerum sacrarum pignorationem videntur inhibere. Nam Imp. *Antoninus l. cit.* rescribit A. restituto. Si monumentum corpus filia intulisti, religiosum si fecisti: quo facto obligari à quopiam prohibente juris religione non potest. *crof. eccl.* Nemi licet sacratissima vasa aut vestes, cæteraque donaria, quæ ad divinam religionem necessaria sunt, vel ad venditionem, vel ad pignus dare, sed ab his, qui ea suscipere ausi fuerint, omnibus modis vindicari. *V. Covar. l. 2. Var. c. 16. Surd. de alim. Tit. 8. privil. 46. & Barb. in c. cit. & in c. Aurum 12. Q. 2.*